

De dansk-vestindiske Øer.

(Foredrag i Nationaløkonomisk Forening af Etatsraad
H. Hammerich).

Den 24. Oktober 1912 holdt Folketingsmand, Etatsraad H. Hammerich i Nationaløkonomisk Forening et Foredrag om Dansk Vestindien. Taleren havde formet sit Foredrag som en Beskrivelse af en Rejse, han havde foretaget til de dansk-vestindiske Øer. Vi gengiver nedenfor en Del af de af Foredragsholderen meddelte Oplysninger og Betragtninger vedrørende de økonomiske og sociale Tilstande paa Øerne.

Plantageselskabets Ejendomme paa St. Croix samler sig i 3 Grupper: Plantagerne paa Øens Nordside, paa Øens østlige Del og i Midtlandet. Paa nogle enkelte nær var de, da Selskabet købte dem, alle ude af Kultur. Imellem værdiløse Buske søgte en Del vilde Køer en tarvelig Næring. Det første Arbejde var da at rydde Buskene, indfange Kreaturerne, istandsætte Boliger og Negerbyer og finde ud af, hvilke Kulturer man de forskellige Steder med Fordel kunde tage op. Adskilligt er prøvet og atter forladt. Man har lært, at Frugtdyrkning maa begrænses til det stedlige Forbrug; der kan paa de dansk-vestindiske Øer ikke produceres nok til af fylde de for Frugttransport til Europa byggede Skibe. Kun Kakao og smaa Citroner (limes), af hvilke Saften presses, kan bygge paa Eksport. Det er ogsaa ved Forsøg godtgjort, at Jorden og Klimaet paa Øerne ikke er egnet for Tobaksdyrkning. Hvad man fremfor alt andet er bleven staaende ved, er Dyrkning af Bomuld og Opdræt af Kvæg og andre

De dansk-vestindiske Øer.

(Foredrag i Nationaløkonomisk Forening af Etatsraad
H. Hammerich).

Den 24. Oktober 1912 holdt Folketingsmand, Etatsraad H. Hammerich i Nationaløkonomisk Forening et Foredrag om Dansk Vestindien. Taleren havde formet sit Foredrag som en Beskrivelse af en Rejse, han havde foretaget til de dansk-vestindiske Øer. Vi gengiver nedenfor en Del af de af Foredragsholderen meddelte Oplysninger og Betragtninger vedrørende de økonomiske og sociale Tilstande paa Øerne.

Plantageselskabets Ejendomme paa St. Croix samler sig i 3 Grupper: Plantagerne paa Øens Nordside, paa Øens østlige Del og i Midtlandet. Paa nogle enkelte nær var de, da Selskabet købte dem, alle ude af Kultur. Imellem værdiløse Buske søgte en Del vilde Køer en tarvelig Næring. Det første Arbejde var da at rydde Buskene, indfange Kreaturerne, istandsætte Boliger og Negerbyer og finde ud af, hvilke Kulturer man de forskellige Steder med Fordel kunde tage op. Adskilligt er prøvet og atter forladt. Man har lært, at Frugtdyrkning maa begrænses til det stedlige Forbrug; der kan paa de dansk-vestindiske Øer ikke produceres nok til af fylde de for Frugttransport til Europa byggede Skibe. Kun Kakao og smaa Citroner (limes), af hvilke Saften presses, kan bygge paa Eksport. Det er ogsaa ved Forsøg godtgjort, at Jorden og Klimaet paa Øerne ikke er egnet for Tobaksdyrkning. Hvad man fremfor alt andet er bleven staaende ved, er Dyrkning af Bomuld og Opdræt af Kvæg og andre

i at blive i de Selskaber, som de tilhører, og som eventuelt i en Aarrække har betalt dem høj Bonus, fremfor at gaa ind i Monopolanstalten.

Det vil herefter blive af meget stor Interesse at se, hvordan Forholdene vil udvikle sig for Livsforsikringen i Italien. Foreløbig skal først Udsigten til og nu Visheden om Monopolets lovmæssige Vedtagelse have haft en Virkning, der er noget forskellig for de smaa og for de store Forsikringsselskaber. De smaa Selskaber skal ikke have gjort gode Forretninger i det sidste Aars Tid, men skal have forberedt sig paa lidt efter lidt at opgive Virksomheden. De store Selskaber skal derimod have gjort endog særdeles gode Forretninger, idet der jo altid er en Del Forsikringsemner, der føler sig overbeviste om, at den kommende Monopolanstalt ikke vil kunne byde dem saa store Fordele som de store private Selskaber, og de har da skyndt sig at tegne Forsikringer, saa længe det endnu var muligt at komme til at nyde godt af disse formodede Fordele. Med Hensyn til de mange hidtil for de private Selskaber arbejdende Funktionærer vil Monopolloven maaske nok faa ubehagelige Følger; det er vel nemlig langt fra givet, at Monopolanstalten vil kunne beskæftige alle dem, der som Følge af Loven bliver ledige; men Loven har jo i hvert Fald ved Bestemmelserne om Ansættelsen af Anstaltens Funktionærer søgt at favorisere dem, der i Øjeblikket er beskæftigede ved den private Livsforsikringsvirksomhed.

sluttet Overenskomster med betydende uden- og indenlandske Selskaber om Overtagelsen af deres Forsikringsbestand, ligesom der i Øjeblikket forhandlede med andre; det var derfor at haabe, at man i Løbet af kort Tid vilde naa den første Milliard i Forsikringssum, saa Anstalten snart vilde staa med en større Forsikringsbestand end selv de største og bedste private Selskaber.

Efter Ministerens Udtalelser at dømme synes altsaa den italienske Monopolanstalt at skulle faa en ret vellykket Start. Forsikringsfagpressen hævder imidlertid, at Ministeren er altfor sangvinsk i sin Bedømmelse af Udsigterne; den siger, at de største i Italien arbejdende Selskaber ikke har underhandlet og ikke heller fremtidig vil underhandle med Regeringen om Monopolanstaltens Overtagelse af deres Forsikringsbestand, som de selv vedblivende vil administrere. Navnlig de franske Selskaber, der driver Forretning i Italien*), skal have afvist de dem flere Gange tilbudte fortrolige Forhandlinger, og Afvisningen er aabenbart sket i Forstaaelse med det franske Udenrigsministerium og de betydende Finanskredse. Disse Selskaber har stillet sig paa det Standpunkt, at de har Betænkeligheder af retslig Natur ved uden de Forsikredes Samtykke at overdrage Forsikringsbestanden til Monopolanstalten. Denne Opfattelse har maaske nok noget paa sig, i det mindste for saa vidt som det drejer sig om Overdragelse af Forsikringer, der er berettigede til Bonus; disse Forsikringer har nemlig en betydelig materiel Interesse

*) Jfr. Der Versicherungsfreund und volkswirtschaftliche Post, Nr. 25/26. Wien-Berlin 1/20 Sept. 1912.

af disse Bestemmelser er et Slag i Ansigtet paa al Ret og Billighed. Monopolanstalten vil være Genforsikrer, men krænker brutalt alle en Genforsikrers Pligter, der først og fremmest gaar ud paa at dele det direkte tegnende Selskabs Skæbne i ét og alt. Anstalten forlanger en Kvote paa 40 % mod Godtgørelse af en forud fastsat, begrænset Provision og forbeholder sig dog Ret til at refusere Risikoen. Den kræver 5 Dage til at tage Bestemmelse, og i den Tid er Selskabet uden Dækning — en Bestemmelse, der er uhørt, og som kan blive skæbnesvanger for de mindre Selskaber. At enhver Kvotepræmie skal betales 10 eventuelt 5 Dage efter Indbetalingen fra den Forsikrede er en ren Umulighed, da Selskaberne ikke kan have Underretning fra deres Agenturer indenfor denne Frist. Hele Reglementet gør Indtryk af, at enten har Forfatteren ikke den svageste Anelse om Forsikringspraksis, eller ogsaa er det Meningen at vanskeliggøre de private Selskaber at drage Fordel af den ved Loven givne Mulighed for Forretningernes Fortsættelse i 10 Aar. «

Imidlertid har Handelsminister Nitti den 12. September aabnet det første Møde i den italienske Monopolanstalts Forvaltningsraad, og ved den Lejlighed har han holdt en Tale, hvori han først henviste til den Modstand, Loven havde mødt fra forskellig Side — en Modstand, der imidlertid kun havde været begrundet i Ukendskab til Loven og dens Rækkevidde, og som derfor ogsaa havde været let at overvinde. Ministeren meddelte derefter, at Monopolanstalten vilde være i Stand til at aabne sin Virksomhed med en Bestand af ca. 500 Mill. Lire Forsikringssum, da der allerede var

ningens Berettigelse er trængt helt igennem i industrielle Kredse. Industriforeningen oplyser, at af 3043 udsendte Spørgeskemaer er kun ca. 59 ⁰/₁₀ tilbagesendt Redaktionen i udfyldt Stand. De næringsdrivende er altid meget tilbøjelige til at beklage sig over, at f. Eks. Statsstyrelsen er uvillig til at søge Oplysninger om deres Forhold; men naar de selv skal være med til at skaffe Klarhed til Veje, synes de — selv om Spørgsmaalene stilles fra deres egne — lidet tilbøjelige til at tage Opgaven op, hvad meget er at beklage.

Imidlertid supplerer Industrieretningens Redaktion paa en fortræffelig Maade sit eget Materiale med officielle Tal og Beretninger og faar saaledes paa mange Punkter udfyldt og afrundet Billedet. Ogsaa dette, at man i Beretningen faar en Samling af det væsentligste, som i Aarets Leb siges og skrives om Industrien andetsteds, er en god Ting og bidrager navnlig til at give Beretningen en mere almindelig Interesse.

Denne mere almindelige — nationaløkonomiske — Interesse knytter sig dog selvfølgelig navnlig til Beretningens almindelige Del, der ved Siden af den »almindelige Oversigt« bringer Besked om Love og Lovforslag af Betydning for Industrien, om dennes og Haandværkets forskellige Institutioner, om Arbejdsforholdene og Organisationerne, om Undervisning og Museer. Disse Oversigter har allerede vundet almindelig Anerkendelse for deres sunde Omdømme og upartiske Karakter. Den »almindelige Oversigt« indledes i Aar med den Bemærkning, at Aaret 1911 for dansk Industri og Haandværk sikkert maa betegnes som et godt Aar. Ganske vist var Byggefagene i København endnu kun daarligt beskæftigede, men paa næsten alle andre Omraader spores en mere eller mindre betydelig Fremgang i Forhold til det foregaaende Aar. »Navnlig maa det fremhæves, at der fra ædskillige Industrigrene meldes om næsten fuld Beskæftigelse, og dette betyder jo som Regel tillige, at Nettoudbyttet for de paa-gældende industrielle Virksomheder har været tilfredsstillende. »Fuld Beskæftigelse« medfører jo ikke alene, at

Produktionsomkostningerne bliver forholdsvis mindre, men det betyder navnlig ogsaa formindsket indbyrdes Konkurrence og dermed Mulighed for at opnaa passende Priser for de færdige Varer*. Det fremhæves, at denne glædelige Tilstand synes at hvile paa et sundt og naturligt Grundlag — til Dels som Modsætning til Forholdene før Krisen — og saa meget desto glædeligere er den.

Som nationaløkonomisk Læsning er saa vel den her citerede Betragtning som dens Fortsættelse i Redegørelsen for Arbejdsbeskæftigelsen saa sund og god, at den maa anbefales alle — ikke mindst teoretiske Nationaløkonomer; disse vil overhovedet komme til at staa i en stor Gæld til Industrieretningens Redaktion og Udgiver for det videnskabelige Materiale, som igennem Beretningen tilrettelægges for dem.

H. S.
